

L'ESPORTIU

Lliga Barça

El Barça empata a Vila-real i ja té l'Atlético a 9 punts

L'equip blaugrana es va deixar igualar un 0-2 en una segona part erràtica

Luis Suárez, en el partit d'ahir ■ JOSÉ JORDÁN / AFP

La Central

Salut

www.hotelpalacentral.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

Diari Nacional

DILLUNS • 21 de març del 2016. Any XLI. Núm. 13861 - AVUI / Any XXXVIII. Núm. 12731 - EL PUNT

NACIONAL

P6-11

Diumenge de dolor

COP • Moren 13 universitàries en bolcar a Freginals el bus amb què tornaven de València

ACTES • Puigdemont decreta dos dies de dol per un fet que consterna la societat catalana

Els serveis sanitaris i de rescat transporten una de les joves víctimes de la tragèdia ■ ACN

Europa-Món

P24

Obama, després d'arribar a l'Havana ■ A. ERNESTO / EFE

Cuba rep Obama i reprimeix dissidents

Les Damas de Blanco feien una marxa per reclamar respecte als drets humans

Cultura i espectacles

P25

Adéu a Carles Flavià, l'actor més transgressor

Opinió

Tribuna Ràbia!

Jordi Creus

Tribuna Utilitat dels treballs d'amor

Miquel de Palol

EL PUNT AVUI+

Entrevista a Cristina Simó

El Moviment Democràtic de Dones, contra la prostitució

Accidents, divorcis, herències, negligències, reclamacions...

BONET ADVOCAT*
Xavier Bonet Perpinyà

Plaça Catalunya, 28, 2n pis
17002 Girona
Tel. 972 416 690

www.bonetadvocat.cat

1786801 1097534v

Cultura i Espectacles

Mor als 70 anys Carles Flavià, que va dominar amb la pràctica del sarcasme tota mena de púlpits: religiosos, teatrals, televisius, radiofònics i cinematogràfics

Desvergonyat Flavià

Jaume Vidal
BARCELONA

Hi ha qui critica el procés de la Transició. No li falta raó, però cal no confondre el procés polític amb la transformació de valors socials que es van produir aquells anys. Un dels grans personatges que va dinamitzar creences que fins aleshores semblaven absolutes va ser Carles Flavià, mort la matinada de dissabte víctima d'un càncer als 70 anys. Si la crida de Déu el va portar a estudiar teologia i a ser ordenat capellà, la crida d'uns anys de rauxa, entre finals dels setanta i principis dels vuitanta, el va conduir a participar, des de diferents papers, en el món de la creació i la comunicació des de la perspectiva més farandulera. Alguns dels seus companys dels Maristes, on va conèixer el pare Manel, amb qui col·laboraria esdevenint una de les ànimes dels seus festivals, comentaven ahir que de ben jovenet destacava més per les seves dots per al món de l'espectacle que per la seva vocació religiosa.

Flavià deia que va veure la llum amb Sisa, quan va escoltar el tema *Qualsevol nit pot sortir el sol*, títol que va parafrasejar com *Qualsevol nit pots sortir sol* en el seu programa nocturn a Barcelona Televisió, on va popularitzar les seves reflexions, amb moments que no amagaven el seu passat de capellà, però defugint del moralisme i més aviat mostrant la seva perplexitat sobre molts fets quotidians. El més espiritual i el més mundà es donaven la mà en el seu discurs de manera totalment coherent amb la seva personalitat.

Aquestes reflexions serien una mena de camp

Va penjar l'hàbit, però va continuar sent un mossèn, però irreverent i provocador

de cultiu dels seus espectacles com a monologuista. La seva fixació per la nit el va portar a promoure un local de vida efímera però que va captivar la parròquia noctàmbula barcelonina: Baticano, on el DJ punxava des d'una mena de púlpit. La referència religiosa hi era present, però oberta també als àngels caiguts.

Màner i empresari

La seva habilitat, o si més no gosadia, per gestionar empreses i alhora no perdre el seu contacte amb el món artístic i de la nit va fer que al llarg de molts anys fos el màner de l'Orquestra Plateria. També en aquest sentit va estar lligat a Gato Pérez. L'anecdòtic d'aquesta etapa va ser una altra de les fonts d'ocurrències per als seus espectacles.

Un d'aquests va ser *L'Evangeli segons Carles Flavià*, en què va ser dirigit per Manel Fuentes, una de les altres persones del seu cercle. Com també ho va ser Pepe Rubianes, amb qui va compartir escenari i també el fet que va ser l'autor de la biografia *¡Rubianes, pallasso!* Dins del seu *Rat Pack* del Raval també es trobava Josep Lluís Bozzo, que el va dirigir en *Pensamiento*. Flavià havia debutat com a monologuista als 50 anys a la Bodega Bohèmia amb

un espectacle de títol, un cop més, de referències religioses: *Epístoles*. Amb aquest muntatge va començar a desenvolupar el seu personatge de mossèn irreverent sempre disposat a fer un sermó a qui el volgués escoltar, però des de l'actitud de riure's de les seves paraules.

Amb Sisa, que tant l'havia inspirat, va fer *Tant bé que anàvem*. L'espectacle va ser dirigit per Pau Miró. Com a tertulià televisiu va destacar en el programa de Xavier Sardà *Cròniques marcianes*.

Com a col·laborador radiofònic va participar en el programa *La ventana*, de Gemma Nierga, i *Problemes domèstics*, de Manel Fuentes. Va actuar en diverses pel·lícules, com ara *Lola venda cá*, de Llorenç Soler; *Lisistrata*, de Francesc Bellmunt; *Haz conmigo lo que quieras*, de Ramón de España; *Excuses!*, de Joel Joan, i *Soy un pelele*, d'Hernán

Migoya. Una de les seves últimes aparicions a la televisió va ser com a funcionari franquista a *El Ministerio del Tiempo*.

A més de la fe religiosa i la de la nit, Flavià era un fidel seguidor periquito.

Va marxar el mateix dia que l'Espanyol obtenia una important victòria contra l'Athletic de Bilbao de cara a aconseguir la salvació. I, per Flavià, la salvació del seu equip era tan important com la de l'ànima. El funeral se celebrà avui cinc minuts abans del migdia al tanatori de Sancho d'Àvila a Barcelona. ■

Imatge del polifacètic i polivalent Carles Flavià en l'espectacle 'El Evangelio según Carles Flavià'

■ ARXIU

